

Fisk mot lepra

I 1909 ble en stor internasjonal leprakonferanse avholdt i Bergen. Tidsskriftet gjenga et omfattende referat ved dr. Kristian Grøn (1855–1931) [1909; 29: 786–92, 836–44]. En av de store stjernene som var til stede var den engelske kirurgen Jonathan Hutchinson (1828–1913). Men referenten kunne styre sin begeistring.

Fra den 2den internationale videnskabelige Leprakonference

Hæderspræsidenten, den gamle sir Jonathan Hutchinson, som i juni fyldte sit 81de aar, nød den estime, som hans alder og tidligere daad-
rige løpebane med fuld føie maatte berettigge ham til ; men om han
vandt nye proselyter for sin bekjendte «fish eating theory», som heller
ikke i hans eget hjemland nyter synderlig anseelse, turde vel være mere
end tvilsomt. Han utdelte med rund haand et stort antal eksemplarer
av sin «the leprosy and fish-eating» (London 1906, 420 sider) og holdt
ogsaa i slutningsmøtet et foredrag, som konkluderte med, at 1) at lepra
ikke er smitsom, 2) at den spredtes ved fødemidlerne og 3) at isola-
tionsforanstaltninger er næsten absolut unyttige, men at de vigtigste
midler til at bringe lepra til at ophøre ligger i stor omhyggelighed med
hensyn til den fisk, som nytes, og bruk av salt i stor utstrækning, hvori
indgaar ophævelse av al avgift paa salt. Naar jeg senere kommer til at
tale om de av konferencen fattede resolutioner, faar man et levende
indtryk av, hvor litet hensyn der tokes til Hutchinsons teori.